

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
4829/2003
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Δήμητρα Παυλόγιαννη,
Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του
Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα
στις 7/2/2003, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων- καθών η πρόσθετη παρέμβαση: 1) Του μη
κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με
την επωνυμία

, που έχει την έδρα του στην Αθήνα, όπως

νόμιμα εκπροσωπείται.

2) Του μη κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

που έχει την έδρα του στην Αθήνα, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

3) Του μη κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

που έχει την έδρα του στην Αθήνα, όπως νόμιμα εκπροσωπείται. Τους παραπάνω οργανισμούς εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος

ΚΑΤΑ

Της καθής η αίτηση- ~~αίτηση~~ ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «

», που εδρεύει στην Αθήνα, όπως νόμιμα εκπροσωπείται την οποία εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος

^{ι.ε. προσθεως παρ' μολοντες σωματχιον}
Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 18/7/2002 αίτησή τους που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό εκθ.καταθ.8535/2002, προσδιορίστηκε αρχικά για τις 12/11/2002 και ύστερα από αναβολή για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου εκθέματος.

2^ο Φύλλο της υπ' αριθμ.4829/2003 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Κατά τη συζήτηση της αιτήσεως και της από 12/2/2003 πρόσθετης υπέρ της καθής παρέμβασης που ασκήθηκε νόμιμα από τους εν λόγω δικηγόρους και οι οποίες συνεκδικάζονται λόγω της μεταξύ τους πρόδηλης συνάφειας, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί και όσα αναφέρονται στα έγγραφα σημειώματά τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 18 Ν. 2121/1993 επιτρέπεται, κατ' αρχήν, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή ενός έργου, εφόσον γίνεται ιδιωτική χρήση. Ωστόσο, κατά την παράγραφο 3 του ως άνω άρθρου, για την αναπαραγωγή χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες ή ηλεκτρονικοί υπολογιστές οφείλεται εύλογη αμοιβή. Η εύλογη αμοιβή προσδιορίζεται με βάση την αξία των αντικειμένων που χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή και ορίζεται σε 6% της αξίας των συσκευών εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, καθώς και των μαγνητικών ταινιών ή άλλων συναφών υλικών φορέων, 4% της αξίας των φωτοτυπικών συσκευών και του χαρτιού που είναι κατάλληλο για τις φωτοτυπίες και

2% της αξίας των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους παραγωγούς ή τους εισαγωγείς ή τους εμπόρους των αντικειμένων παραγωγής και σημειώνεται στο τιμολόγιο. Η εύλογη αμοιβή εισπράττεται από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία των δικαιούχων, οι οποίοι επιλέγουν τον οφειλέτη μεταξύ εκείνων που έχουν υποχρέωση καταβολής, δηλαδή των παραγωγών, των εισαγωγέων και των εμπόρων των προϊόντων αναπαραγωγής. Δικαιούχοι της εύλογης αμοιβής που εισπράττεται από την παραγωγή ή εισαγωγή ή την πώληση φωτοτυπικών μηχανημάτων, του χαρτιού που είναι κατάλληλο για φωτοτυπίες και των ηλεκτρονικών υπολογιστών είναι οι πνευματικοί δημιουργοί και εκδότες εντύπων, στους οποίους η αμοιβή αυτή κατανέμεται εξ ημισείας, ενώ δικαιούχοι της εύλογης αμοιβής που εισπράττεται από την παραγωγή ή την εισαγωγή ή την πώληση συσκευών εγγραφής και λοιπών φορέων ήχου και εικόνας είναι οι πνευματικοί δημιουργοί, οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και οι παραγωγοί και κατανέμεται κατά 55% στους πνευματικούς δημιουργούς, κατά 25% στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και κατά 20% στους παραγωγούς. Η διάταξη αυτή προβλέπει τη δυνατότητα έκδοσης προεδρικού διατάγματος, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, που θα ρυθμίσει τις αναγκαίες λεπτομέρειες της καταβολής και της διανομής στις

3^ο. Φύλλο της υπ' αριθμ.4829/2003 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

διάφορες κατηγορίες ή υποκατηγορίες της ίδιας κατηγορίας δικαιούχων. Η έκδοση, όμως, του προεδρικού αυτού διατάγματος δεν είναι υποχρεωτική, αφού η διάταξη ορίζει ότι οι αναγκαίες ως άνω λεπτομέρειες μπορεί να οριστούν με π.δ., δηλαδή αναφέρεται μόνο σε δυνατότητα έκδοσης αυτού. Κατά την παράγραφο 4 του ίδιου ως άνω άρθρου, κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποτεδήποτε από οποιονδήποτε οφειλέτη, κοινοποιώντας του σχετική γραπτή πρόσκληση, να δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως κατά το ν. 1599/1986 προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας: α) τη συνολική αξία των αντικειμένων αναπαραγωγής, τα οποία, κατά περίπτωση εισήγαγε ή διέθεσε ή πώλησε και β) ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμμία απόκρυψη. Μέσα σ' ένα μήνα από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας την ως άνω υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τον ίδιο όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση ή από τον κατά το καταστατικό εκπρόσωπό του όταν πρόκειται για εταιρεία. Αν ο οφειλέτης, κατά την παράγρ.6, δεν συμμορφωθεί με την ως άνω υποχρέωσή του, το μονομελές πρωτοδικείο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσει την άμεση εκ μέρους του κληθέντος υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης με απειλή σε κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσης του χρηματικής ποινής:

υπέρ του αιτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ενός εκατομμυρίου (1.000.000) μέχρι δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, κατά την παρ.5 του ίδιου άρθρου δεν δικαιούνται να ζητήσουν από τον ίδιο τον οφειλέτη την υποβολή νέας υπεύθυνης δήλωσης πριν παρέλθουν έξι (6) μήνες τουλάχιστον από την υποβολή της αμέσως προηγούμενης. Εάν όμως, κατά την παρ.7 εκδόθηκε δικαστική απόφαση και παρήλθαν είκοσι (20) ημέρες από τη δημοσίευσή της και ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί με την απόφαση, αίρεται ο ως άνω χρονικός περιορισμός και οποιοσδήποτε οργανισμός δικαιούται να ζητήσει απ' αυτόν υποβολή υπεύθυνης δήλωσης κάθε μήνα. Με το άρθρο 14 του ν.3049/2002 (ΦΕΚ 212/10-9-2002) αντικαταστάθηκε η παρ.3 του ως άνω άρθρου 18 του ν.2121/1993 και τροποποιήθηκε το καθεστώς της εύλογης αμοιβής κατά τα εξής βασικά σημεία η απαρίθμηση των τεχνικών μέσων, η χρήση των οποίων δικαιολογεί την καταβολή της εύλογης αμοιβής, είναι πλέον περιοριστική, αντί της προβλεπόμενης από την αντικαθιστούμενη διάταξη ενδεικτικής, δεν συγκαταλέγεται στα τεχνικά αυτά μέσα η χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή και καταργείται το ποσοστό 2% επί της αξίας του, ενώ ως βάση για τον υπολογισμό της οφειλόμενης εύλογης αμοιβής λαμβάνεται υπόψη μόνο η αξία κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο και καταργείται η λήψη υπόψη της χονδρικής ή

Φύλλο της υπ' αριθμ.4829/2003 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

λιανικής πώλησης των μέσων αναπαραγωγής ως βάσης για τον υπολογισμό της, η οποία προβλεπόταν από το προηγούμενο καθεστώς. Στην παρ.4 του εν λόγω άρθρου (14 του ν.2121/93) ορίζεται ότι « οι αξιώσεις για την καταβολή αμοιβής σύμφωνα με την αντικαθιστώμενη ως άνω παράγραφο 3 του άρθρου 18 του 2121/1993 καταργούνται. Η παρούσα διάταξη δεν αφορά αξιώσεις, οι οποίες έχουν επιδικασθεί τελεσίδικα με δικαστικές αποφάσεις». Με τη διάταξη αυτή δηλαδή, καταργούνται αναδρομικά οι ενοχικές αξιώσεις για καταβολή εύλογης αμοιβής, οι οποίες γεννήθηκαν υπό το προηγούμενο νομικό καθεστώς, ήτοι πριν την έναρξη ισχύος της νέας ρύθμισης, με εξαίρεση εκείνες που έχουν επιδικασθεί τελεσίδικα και με δικαστικές αποφάσεις. Περαιτέρω, η αντικατασταθείσα ως άνω αρχική διάταξη όριζε ότι ο υπολογισμός της εύλογης αμοιβής γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο ή τη χονδρική ή λιανική πώληση. Ο χρόνος αυτός ήταν και ο κρίσιμος χρόνος γέννησης της αξίωσης της εύλογης αμοιβής, λαμβανομένου υπόψη ότι ο νόμος αξιώνει δυνητική και όχι πραγματική χρήση των τεχνικών μέσων αναπαραγωγής για την καταβολή της και συνεπώς από το χρόνο αυτό είναι σε θέση οι τρίτοι, δυνητικά, να τα χρησιμοποιήσουν για την αναπαραγωγή πνευματικών έργων για ιδιωτικούς σκοπούς. Εξάλλου η προηγούμενη έκδοση του αναφερομένου ως άνω προεδρικού διατάγματος, που σημειωτέον, ουδέποτε

εκδόθηκε, δεν αποτελούσε προϋπόθεση της γέννησης της σχετικής αξίωσης, αφού η έκδοσή του, κατά τα παραπάνω, ήταν δυνατή και όχι υποχρεωτική. Στην αντίθετη περίπτωση, άλλωστε, δεν θα υπήρχε και λόγος θέσπισης της ως άνω διάταξης της παρ.4 του άρθρου 14 του ν.3043/2002. Συνεπώς, υπό την ισχύ της αντικατασταθείσης διάταξης του άρθρου 18 παρ.3 του ν. 2121/1993, γεννήθηκαν αξιώσεις κατά των εισαγωγέων, παραγωγών και εμπόρων τεχνικών μέσων αναπαραγωγής για καταβολή εύλογης αμοιβής επί της αξίας των αντικειμένων αυτών και όσες απ' αυτές δεν αναγνωρίστηκαν με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις ή ως άνω διάταξη τις καταργεί αναδρομικά. Στη συνέχεια με το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, που κυρώθηκε με το νδ. 53/1974 και έχει σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.1 του συντάγματος αυξημένη, έναντι των κοινών νόμων, ισχύ ορίζεται ότι «ουδείς δύναται να στερηθεί της περιουσίας αυτού ειμή δια λόγους δημόσιας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους. Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα παντός κράτους όπως θέση εν ισχύει νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίους προς ρύθμιση της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιο συμφέρον ή προς εξασφάλιση της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή

Δ. Φύλλο της υπ' αριθμ.4829/2003 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

προστίμων». Με τη διάταξη αυτή κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας των προσώπων, το οποίο μπορεί να τη στερηθεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας. Στην έννοια της περιουσίας περιλαμβάνονται όχι μόνο εμπράγματα δικαιώματα, αλλά και όλα τα δικαιώματα περιουσιακής φύσεως και τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα. Καλύπτονται έτσι τα ενοχικά περιουσιακά δικαιώματα και ειδικότερα απαιτήσεις είτε αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία, με βάση το ισχύον έως την προσφυγή στο δικαστήριο δίκαιο, ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικά (Ολομ. ΑΠ 40/1998 ΝοΒ 47.752 επόμε. με σχόλιο Ι.Καρακώστα ΕΑ 6341/2001 Ελλ.Δνη 43.209 επόμε.). Τέτοιες απαιτήσεις είναι, κατά το ελληνικό δίκαιο, και οι ως άνω αξιώσεις για εύλογη αμοιβή που γεννήθηκαν υπό το καθεστώς ισχύος της διάταξης του άρθρου 18 παρ.3 του ν.2121/1993 πριν την αντικατάστασή της με το άρθρο 14 ν. 3049/2002. Οι αξιώσεις αυτές, είτε γίνει δεκτό ότι η αναδρομική απόσβεση αφορά όλες όσες γεννήθηκαν υπό την ισχύ της προηγούμενης ρύθμισης είτε μόνο εκείνες που υπερβαίνουν τα περιορισμένα, πλέον όρια της εύλογης αμοιβής όπως προσδιορίζονται και καθορίζονται από τη νέα ρύθμιση, αποτελούν στοιχείο της περιουσίας των δικαιούχων τους και η απόσβεσή τους είναι ασυμβίβαστη προς την ως άνω διάταξη του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της

ΕΣΔΑ, αφού οδηγεί σε αποστέρηση περιουσιακών στοιχείων και δεν συντρέχουν, εν προκειμένω, λόγοι δημόσιας ωφέλειας ούτε η απόσβεσή τους επιβάλλεται από τη συνταγματική επιταγή της διευκόλυνσης της πρόσβασης στην Κοινωνία της Πληροφορίας (άρθρο 5^Α του συντάγματος), οι λόγοι δε που επέβαλαν τη θέσπιση της συγκεκριμένης διάταξης αφορούσαν πρακτικά προβλήματα που ανέκυψαν κατά την είσπραξη της οφειλόμενης εύλογης αμοιβής (βλ. ΜΠΑ 1444, 2037, 2226, 2238, 2961, 3046/2003). Εν προκειμένω με την υπό κρίση αίτηση, οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι είναι αστικοί κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης ευθύνης που συστάθηκαν νόμιμα και λειτουργούν στα πλαίσια των διατάξεων του άρθρου 54 του ν.2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους και έχουν ως μέλη δημιουργούς έργων του λόγου και εκδότες εντύπων, ο πρώτος, δημιουργούς έργων των εικαστικών τεχνών, ο δεύτερος και φωτογράφους ο τρίτος από αυτούς. Ότι αυτοί σήμερα αποτελούν τους μοναδικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και εκπροσωπούν το σύνολο των δικαιούχων της αμοιβής του άρθρου 18 παρ.3 από φωτοτυπικές συσκευές, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπία και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Η καθ'ης εμπορεύεται, μεταξύ άλλων, τεχνικά μέσα αναπαραγωγής, φωτοτυπικές συσκευές, μεταξύ των

6. Φύλλο της υπ' αριθμ.4829/2003 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

οποίων τηλεομοιοτυπικά μηχανήματα, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπία και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Ότι στις 5/9/2000 απέστειλαν οι αιτούντες στην καθ'ης εξώδικη πρόσκληση και την κάλεσαν να δηλώσει υπεύθυνα σύμφωνα με το Ν.1599/1986 μέσα σ' ένα μήνα από την παραλαβή της πρόσκλησης προς την ΟΠΙ τη συνολική αξία των φωτοτυπικών συσκευών του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία, των ηλεκτρονικών υπολογιστών και των λοιπών τεχνικών μέσων με τα οποία αναπαράγονται έργα του λόγου ή των εικαστικών τεχνών, τα οποία διέθεσε και πώλησε από τις 4/3/1993 μέχρι 11/12/1997, από 12/12/1997 μέχρι 31/7/2000, πλην όμως αυτή παρά την παρέλευση της ως άνω προθεσμίας δεν υπέβαλε την παραπάνω υπεύθυνη δήλωση. Έτσι οι αιτούντες άσκησαν εναντίον της αίτηση με αίτημα την υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης επί της οποίας εκδόθηκε η 8896/2001 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου και υποχρέωσε την καθ'ης να υποβάλει την υπεύθυνη δήλωση, αλλά αυτή παρά την ικανοποίηση της αποφάσεως δεν συμμορφώθηκε στο διατακτικό της. Στη συνέχεια οι αιτούντες κάλεσαν την καθ'ης να υποβάλει νέα υπεύθυνη δήλωση για το χρονικό διάστημα από 13/4/2000 μέχρι και 31/12/2001, πλην όμως η καθ'ης παρά την παρέλευση της νόμιμης προθεσμίας δεν την έχει υποβάλει. Ζητούν δε να υποχρεωθεί η καθ'ης να υποβάλει προς τον ΟΠΙ υπεύθυνη δήλωση με το ως άνω περιεχόμενο με απειλή υπέρ του καθού αιτούντος οργανισμού.

για την περίπτωση μη συμμορφώσεως χρηματικής ποινής ποσού 29.347 ευρώ. Η αίτηση, η οποία αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (ΚπολΔ 686 επόμ., άρθρο 18 παρ.6 ν.2121/1993), είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 18 παρ.3, 4, 5, 6, 7 ν. 2121/1993 όπως ίσχυε πριν τον.3049/2002 και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

Κατά τη συζήτηση της αιτήσεως με προφορική δήλωση άσκησε πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της καθ'ης το σωματείο με την επωνυμία «

» και ζήτησε για τους αναφερόμενους λόγους ν' απορριφθεί η αίτηση, επικαλούμενο ότι η καθ'ης η αίτηση είναι μέλος της και κατά το καταστατικό του σκοπός αυτού είναι και η προστασία των κάθε φύσεως συμφερόντων των επιχειρήσεων μελών του με κάθε νόμιμο και πρόσφορο μέσο. Με το περιεχόμενο αυτό η πρόσθετη παρέμβαση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, καθόσον τα επικαλούμενα πραγματικά περιστατικά δεν θεμελιώνουν το απαιτούμενο κατά τη διάταξη του άρθρου 80 ΚΠΟΛΔ έννομο συμφέρον. Ειδικότερα τα αναφερόμενα δεν θεμελιώνουν αυδικό του έννομο συμφέρον για το παρεμβαίνον ώστε να ζητεί ν' αποβεί η δίκη υπέρ της καθ'ης η αίτηση, αφού η έκβαση της δίκης δεν θίγει τα έννομα συμφερόντά του, ούτε αυτά συνδέονται προς το

Υ^ο Φύλλο της υπ' αριθμ.4829/2003 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

αποτέλεσμα της δίκης ή επηρεάζονται απ' αυτά ώστε να προστατεύονται με την παρέμβαση ή ν' αποτρέπεται μ' αυτήν η δημιουργία νομικής του υποχρέωσης, δεν αρκεί δε η ιδιότητα της καθ'ης ως μέλους του για να καθιδρυθεί έννομο συμφέρον. Τούτο μάλιστα ενόψει του ότι δεν πρόκειται για επαγγελματικό σωματείο εργαζομένων ή εργοδοτών, ώστε με εφαρμογή του άρθρου 669 αρ.3 ΚΠΟΛΔ να επιτρέπεται να ασκηθεί πρόσθετη παρέμβαση υπέρ μέλους του χωρίς τη συνδρομή εννόμου συμφέροντος (βλ. ΜΠΑ 2037/2003, 2961/2003). Γι' αυτό πρέπει ν' απορριφθεί η πρόσθετη παρέμβαση και να καταδικασθεί το παρεμβαίνον στα δικαστικά έξοδα που υποβλήθηκαν οι αιτούντες προς απόκρουσή της κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρος Ιωάννη Ασημακόπουλου που εξετάσθηκε στο ακροατήριο, τα προσκομιζόμενα έγγραφα και το σύνολο της διαδικασίας πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες είναι αστικοί μη κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης ευθύνης με μέλη δημιουργούς έργων του λόγου και εκδότες εντύπων ο πρώτος, δημιουργούς έργων των εικαστικών τεχνών, ο δεύτερος και φωτογράφους ο τρίτος απ' αυτούς. Έχουν συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ.4 του ν.2121/1993 με τις υπ' αριθμό 8/1996, 21/1995 και 8/1998 πράξεις του Ειρηνοδικείου Αθηνών αντίστοιχα που καταχωρήθηκαν στο Μητρώο Συνεταιρισμών. Η λειτουργία τους εγκρίθηκε με τις 11088/5-

12-1997, 9484/16-10-1997 και 22040/7-5-1999 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού αντίστοιχα που δημοσιεύθηκαν στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης. Τα μέλη τους έχουν αναθέσει σ' αυτούς τις αρμοδιότητες του άρθρου 55 του ν. 2121/1993, μεταξύ των οποίων και της είσπραξης της αμοιβής του άρθρου 18 παρ.3. Μεταξύ των υπόχρεων καταβολής της εύλογης αμοιβής του ως άνω άρθρου είναι και η καθ'ης, η οποία εμπορεύεται, εκτός των άλλων, τεχνικά μέσα αναπαραγωγής, ήτοι φωτοτυπικές συσκευές, τηλεομοιοτυπικά μηχανήματα, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Οι αιτούντες με την από 31/7/2000 εξώδικη δήλωση που επιδόθηκε στην καθ'ης στις 5/9/2000 την επέλεξαν ως οφειλέτρια της εύλογης αμοιβής και την κάλεσαν να υποβάλει στον ΟΠΙ υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986, υπογεγραμμένη από τον κατά το καταστατικό νόμιμο εκπρόσωπό της στην οποία να αναφέρει τη συνολική αξία των τεχνικών μέσων με τα οποία αναπαράγονται έργα του λόγου ή των εικαστικών τεχνών και φωτογραφίες και τα οποία πώλησε από 4/3/1993 έως 11/12/1997 και από 12/12/1997 έως 31/7/2000 καθώς και ότι η συνολική αξία είναι πράγματι η δηλωθείσα χωρίς καμία απόκρυψη. Η καθ'ης δεν υπέβαλε την ως άνω δήλωση, όπως όφειλε κατά τη διάταξη του άρθρου 18 παρ.4 Ν.2121/1993. Έτσι οι αιτούντες άσκησαν σχετική αίτηση, επί της οποίας εκδόθηκε η 8896/2001 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου που υποχρέωσε την καθ'ης

δ. Φύλλο της υπ' αριθμ.4829/2003 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

να υποβάλει την υπεύθυνη δήλωση για τα αναφερόμενα σ' αυτήν τεχνικά μέσα για το χρονικό διάστημα από 20/12/1997 έως 12/4/2000. Η απόφαση αυτή επιδόθηκε στην καθ'ης στις 4/7/2002, πλην όμως αυτή δεν συμμορφώθηκε με το διατακτικό της και παρήλθε άπρακτη η προθεσμία της §7 του άρθρου 18 του Ν.2121/1993 και συνεπώς ήρθη ο χρονικός περιορισμός των 6 μηνών της παρ.5 του ίδιου άρθρου. Στην συνέχεια οι αιτούντες με την από 21/5/2002 εξώδικη δήλωση που κοινοποιήθηκε στην καθ'ης στις 17/6/2002 κάλεσαν την καθής να υποβάλει νέα υπεύθυνη δήλωση για το μεταγενέστερο χρονικό διάστημα από 13/4/2000 έως 31/12/2001, πλην όμως η καθ'ης δεν την έχει υποβάλει και πρέπει να υποχρεωθεί προς τούτο. Ο ισχυρισμός της καθής ότι λόγω απόσβεσης με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ.4 ν. 3049/2002 των αξιώσεων για εύλογη αμοιβή που γεννήθηκαν μέχρι την έναρξη της ισχύος του τελευταίου αυτού νόμου, δεν δικαιολογείται το έννομο συμφέρον των αιτούντων προς άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως είναι απορριπτέος, αφού, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, η ως άνω διάταξη αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και δεν εφαρμόζεται. Κατά συνέπεια πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση και ως ουσιαστικά βάσιμη κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα στο διατακτικό. Τέλος τα δικαστικά έξοδα των αιτούντων βαρύνουν την καθ'ης λόγω της ήττας της (ΚπολΔ 176).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδίκων την αίτηση και την πρόσθετη υπέρ της καθ'ης παρέμβαση.

Απορρίπτει την πρόσθετη παρέμβαση.

Καταδικάζει το παρεμβαίνον στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων που ορίζει σε διακόσια πέντε (205) ευρώ.

Δέχεται την αίτηση.

Υποχρεώνει την καθ'ης η αίτηση να υποβάλει αμέσως στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) υπεύθυνη δήλωση, η οποία θα υπογράφεται από τον κατά το καταστατικό νόμιμο εκπρόσωπό της και θα αναφέρει α) τη συνολική αξία χονδρικής πώλησης των φωτοτυπικών συσκευών (συμπεριλαμβανομένων των τηλεμοιοτυπικών μηχανημάτων fax), του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία (στο οποίο συμπεριλαμβάνονται τα χαρτιά εκτυπώσεων γραφείου 70-270 γραμμαρίων διαστάσεων A4- A3, B5, B4, B3, A0, A1, A2 ή σε ρολά 24, 35, 50, 60 ιντσών επιχρισμένου ή μη) και των ηλεκτρονικών υπολογιστών (στους οποίους συμπεριλαμβάνονται οι κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (CPU), οι οθόνες, τα πληκτρολόγια, τα ποντίκια (mouse), τα πάσης φύσεως αποθηκευτικά μέσα, όπως δισκέττες, οι πάσης φύσεως εκτυπωτές, και οι σαρωτές - Scanners) που διέθεσε-πώλησε από 13/4/2000 έως 31/12/2001 και β) ότι η ως άνω δηλωθείσα αξία είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμμία

1. Φύλλο της υπ' αριθμ.4829/2003 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

απόκρυψη.

Απειλεί σε βάρος της καθής η αίτηση χρηματική ποινή υπέρ κάθε αιτούντος δέκα έξι χιλιάδων (16.000) ευρώ για κάθε περίπτωση μη συμμορφώσεως της στις διατάξεις της παρούσας.

Επιβάλλει σε βάρος της καθής η αίτηση τα δικαστικά έξοδα των αιτούντων που ορίζει σε διακόσια ενενήντα τρία (293) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη στο ακροατήριό του συνεδρίαση, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους τους δικηγόρους, στην Αθήνα στις 30-6-2003.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

